

اُسکار ریزاسیون!

جدیدترین بخشنامه جشنواره اسکار

بخشنامه:

نظر به تصمیمات شورای عالی آکادمی علوم و هنرهای سینما (اسکار)، قوانین مصوب جهت ساخت و ارائه اثر باتوجه به موقعیت جغرافیایی کشور سازنده، به شرح زیر است:

ایالات متحده آمریکا و اتحادیه اروپا: نماهای مختلف از جمله زامبی ها، هیولاها، تروریست ها و یازگشت دایناسورها؛ قهرمان فیلم نباید بیشتر از ۳۰ سال سن داشته باشد.

ژاپن، مالزی، اندونزی: نمایی از فضای آرام شهر که ناگهان دست خوش حوادث غیرمترقبه مانند سیل، سونامی و زلزله می شود؛ قهرمان فیلم نباید زنده بماند.

چین و کره جنوبی: حمله گانگسترها به شهر، قهرمان فیلم باید به همراه دوستانش با دست خالی و استفاده از هنرهای رزمی، مقابل گانگسترهای تاندان مسلح، پیروز شود.

آمریکای جنوبی: نمایش نزاع دو گروه مافیا، پولشویی بین المللی و رانت، کشت و کشتار وسط خیابان؛ نازیدن قهرمان فیلم به هر دو گروه، بالا کشیدن پول ها و خدا حافظی روی خط مرزی مکزیک و ایالات متحده با دوست پلیس اش.

ایران: نمایی از زندگی یک خانواده دو نفره یا نهایتاً سه نفره که در جامعه، سرشان به کار خودشان گرم است. تجاوز یک ناشناس به زن خانواده. دعوا و درگیری مرد خانه با در و دیوار خانه. فرزند خانواده در حالیکه از افسردگی حاد رنج می برد، می رود توی کوچه، به جوی آب چرکی که از وسط کوچه رد می شود خیره شده و فیلم تمام می شود؛ فیلم نباید قهرمان داشته باشد.

لازم به ذکر است از پذیرش فیلم هایی خارج از موازین بالا معذوریم! اصرار نکنین. مرسی آه!

از خودش یک قصه نایاب درآورده است
فکر کرده خوشگل و جذاب درآورده است
بس که ول کرده ست در اقصا نقاط فیلم، «آب»
قهرمان را «آبکی» از «آب» درآورده است

فهمیده انوری

«احسان ملایی»

مشکی رنگ عشق است

رنگ شناسی فیلم

فیلم سفید:

فیلمی که کل فیلم نامه اش یک برگه A4 پشت و رو سفید است. اگر در حین دیدن فیلم، گرسنه شدید نیازی نیست فیلم را متوقف کنید، بروید و با خیال راحت غذایتان را میل بفرمایید، کانال های تلویزیونتان را تا آخر عوض کنید، بچه را شیر بدهید (اگر مرد هستید از این کار خودداری کنید) و بعد برگردید به دیدن ادامه فیلم بپردازید؛ چیزی را از دست ندادید. نحوه ساخت این سبک فیلم ها بدین منوال است که بازیگر را می اندازند جلوی دوربین و او فی البداهه شروع به ایراد دیالوگ می کند، این فیلم ها یک پایان باز ندارند بلکه کل فیلم یک بازی بی پایان است.

فیلم زرد:

از آنجا که زرد، باعث جلب توجه زیاد می شود، فیلم زرد معمولاً گیشه را تسخیر می کند، یعنی شما اگر کارگردان باشید، باید اول یک فیلم زرد بسازید تا پول تو جیبی تان تأمین شود البته اگر خواهر امیر قطری ندارید که پول فیلمتان را بدهد. بعد با خیال راحت فیلم سیاه درست کنید.

فیلم سیاه:

از آنجا که مشکی رنگ عشقه، مثل رنگ سکانس مهربانش، جشنواره های خارجی عاشق این فیلم ها هستند؛ قدرت این فیلم ها در کم لوکیشن بودنش است که شامل «دادگاه خانواده، کمپ ترک، زندان و در مواردی هم زیریل» می شود.

فیلم قهوه ای:

در این فیلم ها نویسندگان می گردد اول خطوط قرمز را شناسایی می کند تا بداند دقیقاً از چی باید رد بشود. شناسایی هدف و ارزش های یکی از اساسی ترین کارها در ساخت این نوع فیلم هاست؛ وقتی خطوط قرمز را شناختند، لازم است داستانی متناسب با آن بنویسند تا بستری برای تغییر رنگ خطوط به قهوه ای مهیا شود؛ سعی کنید ارزشی در فیلم نامه مغفول نماند تا شرمندۀ مخاطب فرهیخته نشوید.

کارگردانِ ظاهراً عالی
گویا باز کرده بقالی!
ریخته توی هر سکانس فیلم
یک دوجین قهرمان تو خالی

مینا گودرزی